

standere af Margarine-loven i Almindelighed. Jeg vil gerne bede den ærede Minister om at tage Medlemmet for Ribe Amts 2den Valgkreds med (I den rigsmi- nisteren: Med Fornøjelse!) Denne Lov har gjort den Nytte, som en Lov om Levnedsmidler vilde have gjort paa dette særlige Omraade, saa den vilde for saa vidt have været helt overflødig, hvis vi havde haft en Lov om Tilshyn med Levnedsmidler. Hvad alt andet angaar, saa fastholder jeg overfor den ærede Minister — og jeg haaber, at han vil indrømme, at ogsaa jeg har nogen Kompetence til at udtale en bestemt Mening paa dette Omraade — at jeg anser denne Lov for at være og for at have været til Skade for vort Landbrug. Bortset fra den Betydning, som en Lov om Tilshyn med Levnedsmidler paa dette Omraade vilde have, har denne Lov bevirket en aarlig Skade for det danske Landbrug, der gaar i Millioner. Det er kun disse saa Ord jeg ønsker at sige, men jeg kunde tilføje, at jeg hvor som helst i og uden for Salen er rede til at optage en Diskussion og bevise min Paastand.

Beth: Jeg vil ikke diskutere med den meget ærede Minister om Farvetabellerne. Han sagde, at de havde ikke gjort Skade, man har kunnet hjælpe sig med dem. Ja, de have ingen Skade gjort i den Forstand, at man har været nødt til at se bort fra dem, man har ikke kunnet bruge dem. Man har været nødt til at hjælpe sig paa den Maade, at man har dannet sig et Skøn over, hvorvidt den vedkommende Fabrikant tenderer til at ville farve Margarineen saa stærkt, at den kunde gaa som Smør, og naar man fandt, at nogen tenderede dertil, saa skred man ind imod ham, men i øvrigt have Domsstolene, om jeg huffer ret, kun enkelte Gange maattet afgøre saadanne Sager. Det er den Binding, man har haft af Farvetabellerne, og anden Nytte have de ikke gjort. Selve Tablerne har man ikke kunnet benytte, hvad den ærede Minister vil kunne læse sig til i Margarineinspektørernes Indberetninger, navnlig i de tidligere Indberetninger fra forrige Aar. At Farvebestemmelserne ere til Hinder for Eksporten og virke for Øjeblikket lig med et Udførselsforbud, det er noget, enhver veed, og som den ærede Minister ikke vil bestride, og at de paa den Maade skader og hæmmer en Industri, som ligger naturlig for Landet, i høj Grad, og derved har tilføjet vort Land ganske betydelige Tab — som den ærede foregaaende Taler ogsaa sagde — det tror jeg heller ikke, der med Føje kan disputeres om. Det, hvorfor jeg egentlig nu begærede Ordet, var

den ærede Ministers Svar paa, hvad jeg tillod mig at spørge ham om, nemlig om det var hans Hensigt, at han, naar han nu faar denne Myndighed til at udstede et Udførselsforbud mod Margarineost, straks vil give dette Udførselsforbud. Den ærede Minister svarede mig, at han vil benytte denne Bemyndigelse loyalt. Ja, det tvivler jeg ikke et Øjeblik paa; men Spørgsmaalet er, om han vil benytte den eller ikke, om han anser det for at være nødvendigt — efter hans Opfattelse — at udstede et saadant Udførselsforbud, saasnart han faar Myndighed til at udstede det. I den Henseende vil jeg sige, at der kan jeg ikke opfatte hans Svar anderledes, end at han er meget nærmere til at udstede Udførselsforbud mod Margarineost end imod Margarine, hvilket sidste han slet ikke behøver, saalænge vi have Farveparagraffen. Nu maa man jo erindre, at efter Forslagets § 9, der jo ikke er foreslaaet forandret af Udvalget i saa Henseende, skal enhver Margarineost været noteret med Ordet „Margarineost“. Naar den kommer i Handlen, vil den altsaa straks præsenteres sig som det, den er, Margarineost. Kommer den til England, vil det altsaa være at læse paa den: „Margarineost“, den udgiver sig ikke for andet end den er, og ikke des mindre siger den ærede Minister, at det forekommer ham langt mere nødvendigt, eller hvorledes Udførselsforbudet nu saaldt, kort sagt nødvendigt, at udstede et Forbud mod Udførsel herfra af Margarineost. Det maa de Herrer Landmænd altsaa være forberedte paa. Det Produkt, som de ere henvisste til at faa ud af den centrifugerede Mælk, og som de kunne gaa flere Penge for ved at tilsætte Fedtstof i Skikkelse af Margarine — det maa de være belavede paa at faa et Forbud mod at udføre. Naar Loven træder i Kraft, maa Landmændene altsaa være belavede paa, at der kommer et Forbud imod en saadan Udførsel af Varer, som de dog paa en loyalt Maade kunde tjene Penge ved at fabricere. Jeg tænker, at det skal være et godt Stød til i de 5 Aar at vende Landmændenes Mening saaledes, at de frabede sig Udførselsforbud baade i den ene og i den anden Retning og enhver Tvang imod at benytte deres Produkter saa godt, som de kunne. De Bestemmelser, som vi have ved Siden af om Forsalstninger, de have jo vist sig fuldkommen tilstrækkelige. Vi ere jo forud — om man vil kalde det saaledes — for ethvert andet Land derved, at vi have et særligt Politik i Skikkelse af Margarineinspektører til at paase og kontrollere, at ingen Forsalstninger finde Sted, eller opbage saadanne, om de maatte forjæges, og det har vist sig, at denne Kon-